

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2005 r. przez Francisca Rossiego Ferrerasa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-222/05)

(2005/C 217/98)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 9 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Francisca Rossiego Ferrerasa, zamieszkałego w Luksemburgu, reprezentowanego przez adwokatów Gilles'a Bounéou i Frédéric'a Frabettiego, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji z dnia 22 lipca 2004 r., która potwierdziła sporządzenie sprawozdania z przebiegu kariery za okres od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2003 r., ewentualnie o uchylenie sprawozdania z przebiegu kariery za okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r.;
- zasądzenie na rzecz skarżącego kwoty 100 000 EUR (stu tysięcy euro), z zastrzeżeniem ewentualnych zmian lub zwiększenia tej kwoty, tytułem poniesionej szkody niemajątkowej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący, będący urzędnikiem Komisji, kwestionuje sprawozdanie z przebiegu jego kariery za rok 2003 zarzucając naruszenie art. 5, 7 i 43 regulaminu oraz oczywisty błąd w ocenie. Ponadto twierdzi on, że stał się ofiarą mobbingu ze strony jego przełożonego.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2005 r. przez CAMAR Srl przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-223/05)

(2005/C 217/99)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 18 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga spółki CAMAR Srl, z

siedzibą we Florencji, reprezentowanej przez Wilnę Viscardini, Simonettę Donę i Mariana Paolina, avvocati, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, o zasądzenie od Komisji naprawienia szkody na warunkach proponowanych przez skarżącą bądź według innych kryteriów, które Sąd ewentualnie uzna za właściwsze również w świetle oczekiwanego wyroku w sprawie T-260/97.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej naprawienia szkody na warunkach proponowanych przez skarżącą bądź według innych kryteriów, które Sąd ewentualnie uzna za właściwsze również w świetle oczekiwanego wyroku w sprawie T-260/97, która to szkoda została wyrządzona skarżącej bezprawnym nieprzyjęciem przez Komisję niezbędnych środków w rozumieniu art. 30 rozporządzenia Rady nr 404/93, co zostało ustalone w wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie T-79/96;
- obciążenie Komisji wszelkimi kosztami postępowania poniesionymi przez spółkę CAMAR.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca ponownie domaga się odszkodowania, o zasądzenie którego ubiegała się już w ramach postępowania w sprawie T-79/96 CAMAR przeciwko Komisji ⁽¹⁾.

Należy przypomnieć w tym względzie, iż w odniesieniu do tej sprawy Sąd Pierwszej Instancji, stwierdzając bezprawność zachowania pozwanej i uwzględniając tym samym skargę w części dotyczącej ustalenia istnienia bezczynności, uznał żądanie odszkodowania za niedopuszczalne z powodu niemożności dokonania w owym czasie oceny rozmiaru przyszłej szkody.

Powoływane tu zarzuty i główne argumenty są w znacznej części tożsame z zarzutami i argumentami powołanymi w ww. sprawie oraz w sprawie T-457/04 CAMAR przeciwko Komisji ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawach połączonych T-79/96, T-260/97 i T-117/98 (Rec. str. II-2173).

⁽²⁾ Dz.U. C 31 z 5.2.2005, str. 28.